

Книгата на Даниил — номер сто седемдесет и седем

Запечатването на 144 000: прозрения от видението на Даниил и пророческата символика

Jeff Pippenger
2024-04-07

Данаил беше докоснат три пъти в десета глава, първия и последния път от Гавриил, а средното докосване беше от Христос. Именно при средното докосване Данаил най-остро почувства своето покварено състояние, защото средният ориентир на истината представлява бунт. Михаил беше Този, Който докосна Данаил втория път, защото Той беше слязъл в края на двадесет и един дни.

В края на три и половина символични дни, през които двамата свидетели от Откровение, глава единадесета, лежат мъртви на улицата, глас възкресява двамата свидетели. Това е гласът на архангела, който възкресява. Слизането на Михаил в Даниил, глава десета, на двадесет и втория ден съответства на възкресението на двамата свидетели през 2023 година. Докато двамата свидетели бяха мъртви на улицата, на Езекиил бе показани разпръснатите им кости и той бе попитан дали смята, че онези мъртви сухи кости в долината могат да бъдат възкресени, а всичко, което Езекиил отговори, беше: „Господи, Ти знаеш.“

Тогава на Езекиил бе заповядано да пророкува на костите; и той стори това, и когато го стори, те се събраха заедно, но все още не бяха живи. Първото пророчество на Езекиил беше събирането на костите заедно, но за да бъдат възкресени костите като войнство, щеше да бъде необходимо второ пророчество. Второто пророчество на Езекиил беше пророчеството за третото горко, представено чрез четирите ветрове, които върнаха костите към живот. Първият Адам беше създаден свършен, но след това съгреши и предаде смъртта на цялото си потомство. Възкресението на мъртвите кости на Езекиил е паралел на сътворението на Адам в неговото свършенство, защото Адам най-напред беше оформен, а после Господ вдъхна в него дихание за живот.

Това не означава, че двамата свидетели получават прославени тела, когато бъдат върнати към живот, защото това не става до второто пришествие; но тяхното възкресение съответства на видението на Даниил за причинителното видение „marah“, когато те биват преобразени по образа, който тогава съзерцават. Ред след ред, процесът на запечатването е изложен с голяма прецизност от пророческото свидетелство.

В единадесета глава на Откровение „след три дни и половина дух на живот от Бога влезе“ в двамата свидетели, „и те“ тогава „се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху онези, които ги видяха“, и тогава се чу „силен глас от небето, който им каза: Възлезте тук. И те се възнесоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха.“

Първо Духът влезе в тях; после те се изправиха на нозете си; и когато се изправиха, страх падна върху враговете им, които преди това се бяха радвали на смъртта им. После глас ги призовава да се възкачат, и враговете им стават свидетели на това събитие. При Езекиил те най-напред са представени като разпръснати и мъртви в долината, после се изговаря пророчество, което ги събира заедно, а след това второто пророчество ги прави да се изправят като силна войска. При Даниил той първо вижда великото видение, което произвежда отделяне на две категории, а след това бива докоснат три пъти.

Първия път, когато бе докоснат, нямаше сила, беше в дълбок сън и лицето му беше към земята. Сънят представлява смъртта. И все пак той чу изговорените думи.

Не се чудете на това; защото иде часът, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му. Йоан 5:28.

Тогава Гавриил постави Даниил на ръце и колене, а след това му заповяда да се изправи, което той и направи, макар и треперещ. След това той чу думите на Гавриил, но остана безмълвен. И Езекиил бе видял видението на Христос, и то предизвика подобна последователност от събития.

А над свода, който беше над главите им, имаше подобие на престол, на вид като сапфирен камък; и върху подобие на престола имаше подобие като образ на човек отгоре над него. И видях като цвят на кехлибар, като образ на огън наоколо вътре в него, от вида на бедрата Му нагоре; и от вида на бедрата Му надолу видях като че ли образ на огън, и имаше сияние наоколо. Каквото е видът на дъгата, която е в облака в дъждовен ден, такъв беше видът на сиянието наоколо. Това беше видът на подобие на славата Господня. И когато го видях, паднах на лицето си и чух гласа на Един, Който говореше. И Той ми каза: Сине човешки, изправи се на нозете си, и Аз ще ти говоря. И духът влезе в мен, когато ми говореше, и ме изправи на нозете ми, та чух Онзи, Който ми говореше. Езекиил 1:26–2:2.

Видението доведе и Езекиил, и Даниил до смирение в праха, където те бяха прострени на земята. В това състояние и двамата все още чуваха словото на Господа, и и двамата бяха изправени на нозе, за да чуят думите, които им бяха говорени, и когато чува думите, „Духът влезе в“ тях. Съчетаването с Божествеността се осъществява чрез приемането на Божието Слово, предавано от Светия Дух. „Словото“ е това, което предава Божествеността в човечеството. Тази истина трябва да бъде призната, за да се разбере сериозността и значението на пророческата история, която Гавриил предоставя на Даниил в единадесета глава. Пророческата история, представена в единадесета глава, е проводникът, чрез който святото масло се предава на мъдрите девици.

При Езекиил той веднага е наставен, че трябва да представи вест на Лаодикийския адвентизъм, макар че още от самото начало Езекиил е уведомен, че Лаодикийският адвентизъм няма да чуе думите му, защото те са бунтовен дом. Опитността на Езекиил е опитността на Исаия в шеста глава и следователно, според двама свидетели, когато Бог събужда Даниил от сън, който е символ на смъртта, на Даниил е дадена вест за бунтовния

дом на Лаодикийския адвентизъм, но те няма да чуят.

След това Даниил е докоснат втори път от Самия Христос, Който докосва устните на Даниил, както бе докоснал устните на Исаия с въглен от олтара. Тогава Даниил можеше да говори, но все още бе без сила и все още нямаше дихание. Според Езекиил диханието идва с вестта за „четирите ветрове“, която беше второто пророчество на Езекиил. Пророчеството на Езекиил за четирите ветрове съответства на третото докосване на Даниил, защото тогава в костите влиза дихание и те се изправят като могъща войска. Именно при третото докосване Даниил бива укрепен.

На 18 юли 2020 г. Божият народ в последните дни бе разпръснат и навлезе във времето на забавянето от притчата. Историята на запечатването бе илюстрирана в историята от 22 октомври 1844 г. до бунта от 1863 г. Линията на историята, представена там, се наслаждава върху периода от 11 септември 2001 г. до неделния закон, но също така се наслаждава и върху историята от 18 юли 2020 г. до неделния закон. Това пророческо явление се основава на факта, че символите имат повече от едно значение, а значението следва да се определя от контекста, в който се прилагат.

Когато разглеждаме идването и делото на който и да е от тримата ангели, те се управляват от една и съща последователност от събития. Те идват в момента, когато предсказанието, свързано с тях, бива разпечатано. Това предсказание е устроено върху три стъпки: неговото идване, неговото овластяване и затворената врата в края му. В рамките на тази история има и други ориентири, но трите изпитващи ориентири при идването на който и да е от тримата ангели са следните: първият ориентир е мястото, където едно пророчество бива разпечатано. Посланието, което е разпечатано, бива овластено чрез потвърждение, а това потвърждение и овластяване след това изпитва мъжете и жените от тази история. Заключение на историята произвежда лакмусов тест, който показва дали онези, които стоят при третото изпитание, са мъдри или неразумни.

В рамките на историята от 11 септември 2001 г. до неделния закон могат да се разграничат три ангела. Първият дойде на 11 септември 2001 г., вторият дойде на 18 юли 2020 г., а третият идва при скоро настъпващия неделен закон (лакмусовият тест). 22 октомври 1844 г. съответства на 11 септември 2001 г., 1856 г. съответства на 18 юли 2020 г., а 1863 г. съответства на неделния закон. Като се има предвид това, периодът от 22 октомври 1844 г. до 1863 г. също съответства на периода от 18 юли 2020 г. до неделния закон, защото 18 юли беше идването на втория ангел в историята на запечатването. Следната история все още правилно се определя просто като жалоните на всеки ангел.

На 18 юли 2020 г. беше разпечатана една истина, която трябваше да изпита онова поколение. Втората стъпка в тази история е, когато двамата свидетели биват възкресени. Тогава те биват изпитани дали ще приемат светлината, разкрита тогава, което става сега. После, при неделния закон (лакмусовият тест), ще се разкрие кой е и кой не е разумна девица. Когато разглеждаме историята просто като структурата на един единствен ангел и след това наложим периода от 22 октомври 1844 г. до бунта от 1863 г. върху историята от 18

юли 2020 г. до неделния закон, откриваме, че през 1849 г. сестра Уайт посочва, че Господ отново е прострял ръката Си, за да събере остатъка от Своя народ.

От 22 октомври 1844 г. до 1849 г. Божият народ бе разпръснат. През 1850 г. те изработиха втората от двете таблици на Авакум. През януари 1851 г. те рекламираха новата карта в Review. Божият народ бе разпръснат и третият ангел дойде със светлина. Тогава Бог започна отново да ги събира и след това им предостави нагледно представяне на вестта, която трябваше да проповядват, както бе сторил през 1842 г. Светлината, която дойде на 22 октомври 1844 г., беше умножаване на знанието и тя продължи под Неговото ръководство да се развива, а през 1856 г. бе представен крайгълният камък на тази светлина. Тази светлина бе върху „седемте времена“, което бе първата светлина, разпозната от Уилям Милър, и което бе представено като едно от пророчествата, изпълнили се на 22 октомври 1844 г.

Светлината за „седемте времена“ през 1856 г. беше както завършекът на нарастването на познанието, дадено на Милър, вестителя на първия ангел, така и заключителната светлина на третия ангел, която беше дадена на 22 октомври 1844 г. Отхвърлянето на светлината през 1856 г. беше както отхвърляне на нарастването на познанието, разпечатано през 1798 г., така и на нарастването на познанието, разпечатано на 22 октомври 1844 г.; и то беше отхвърлено от онези, които тогава и там преминаха от опитността на Филаделфия към опитността на Лаодикия. Бунтът от 1863 г. беше третото и лакмусово изпитание, което беше проявено чрез един фалшифициран пророчески график, премахнал светлината за „седемте времена“.

Първото разочарование на 19 април 1844 г. бе доведено върху филаделфийското движение на първия ангел от Бога, Който държеше ръката Си над една грешка в някои от числата на пионерската карта от 1843 г. Първото разочарование на 18 юли 2020 г. бе доведено върху лаодикийското движение на третия ангел от човеци, които пренебрегнаха, че на 22 октомври 1844 г. Христос бе издигнал ръката Си към небето и се бе заклел, че време вече не ще има. На 18 юли 2020 г. бе разпечатана една вест, която трябваше да изпита това поколение девиси. Както през 1850 г., така и през 2023 г. Господ простря ръката Си втори път, за да събере заедно мъртвите кости на Езекиил, които бяха мъртви на улицата от 18 юли 2020 г. До 1851 г. вече имаше ново визуално представяне на вестта, което бе изпълнение на пророчеството от втора глава на Авакум, като по този начин се посочва, че след 2023 г. Господ ще има ново живо знаме, което да издигне, предобразено от двете плочи на Авакум.

Двете плочи на Авакум бяха предобразени от двете плочи на Десетте заповеди, а също и от двата възвявани хляба на празника Петдесетница. Сто четиридесет и четири хиляди са определени като принос на първи плодове и те са онези в Малахия, които представят приноса „както в древните дни, както в предишните години“. Те са издигнати като възвяван принос, който целият свят ще види.

Събуждането на сто четиридесет и четири хиляди започва със събирането заедно, а това събиране се осъществява чрез Божието Слово, защото мъртвите кости на Езекиил биват

събрани чрез слушането на Божието Слово, докато все още са мъртви. Езекиил представлява човешкия инструмент, който възвестява вестта, събираща костите, когато Господ простре ръката Си втори път, за да събере Своя остатък. Исая, Еремия, Даниил, Йоан и Езекиил всички посочват човешкия елемент, който предава божествената вест на мъртвите сухи кости.

След като костите бъдат събрани, Господ разкрива увеличението на познанието, което се разпечатва тъкмо преди да се затвори времето на благодатта, и това познание е представено чрез „онази част от пророчеството на Даниил, която се отнася до последните дни“. Във второто пророчество на Езекиил светлината, която се разпечатва, е третото горко, което е вестта на източния вятър, дишаш живот в костите и причинно ги правещ да застанат като могъща войска. Светлината, която е разкрита на Даниил, е светлината, представена чрез северния цар в единадесета глава. Заедно Езекиил и Даниил представят „онази част от пророчеството на Даниил, която се отнася до последните дни“, която е вестта за (източния) вятър и царя на (севера).

Но вести от изток и от север ще го смутят; затова ще излезе с голяма ярост, за да погубва и съвсем да изстребва мнозина. Даниил 11:44.

През 1856 г. Господ възнамеряваше да завърши делото Си по запечатването на Своя народ, но те се разбунтуваха. Вестта, която Той възнамеряваше да употреби, за да ги изведе от тяхното лаодикийско състояние, беше „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава. Когато Господ започна да събира Своя народ през юли 2023 г., Той отново им представи вестта за „седемте времена“ и, наред с други неща, посочи, че в прообразния Ден на умиловителното юбилейната тръба трябваше да затръби, което е и времето, когато трябваше да затръби и седмата тръба. Юбилейната тръба е символ на „седемте времена“, а седмата тръба е третото горко. Когато Михаил слезе в десетата глава на Даниил, Даниил представляваше онези, които придобиват опитността на онези, които се молят с молитвата на Левит двадесет и шеста глава и които търсят да разберат пророческата тайна на втората глава на Даниил.

Даниил представя онези, които са били събрани чрез гласа на Бога и след това застават на нозете си, укрепени да прогласят вестта от изток и от север. Те прогласяват тази вест до скоро настъпващия неделен закон. Процесът на издигането на тази войска е много подробен пророчески предмет и моментът, в който Божествеността започва да се съчетава с човечеството в изпълнение на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, започна в историята, представена в единадесети стих на Даниил 11. Историята, представена от първи стих на Даниил 11 до шестнадесети стих, изпълва скритата история на четиридесети стих, тоест „онази част от пророчеството на Даниил, отнасяща се до последните дни“.

Когато започваме да разглеждаме стихове тринадесет до петнадесет от Даниил единадесета глава, които първо се изпълниха в битката при Паниум през 200 г. пр. Хр., съществено е да разберем значението на тези стихове. Паниум е третата от три войни чрез пълномощници. Първата битка завърши с победа за папството и неговата пълномощна армия —

Съединените щати — през 1989 г. Следващата битка, представена чрез стихове единадесет и дванадесет, която се изпълни чрез битката при Рафия, царят на юга (Русия), ще победи царя на севера и неговата пълномощна армия в Украйна. Третата битка ще бъде като първата, като папството (царят на севера) ще надделее над комунизма (Обединените нации) чрез своята пълномощна армия (Съединените щати). Но третата война чрез пълномощници, която е битката при Паниум, също така ще постави началото на Третата световна война.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Както колелоподобните механизми бяха под ръководството на ръката под крилата на херувимите, така и сложното преплитане на човешките събития е под Божествен контрол. Сред раздора и смутовете на народите Този, Който седи над херувимите, все още направлява делата на земята.“

„Историята на народите, които един след друг са заемали определеното им време и място, като несъзнателно са свидетелствали за истината, чийто смисъл самите те не са разбирали, говори на нас. На всеки народ и на всеки човек днес Бог е отредил място в Своя велик план. Днес хората и народите биват измервани с отвеса в ръката на Онзи, Който не греша. Всички чрез собствения си избор решават своята участ, а Бог управлява всичко така, че да се осъществят Неговите намерения.“

„Историята, която великият АЗ СЪМ е очертал в Своето слово, свързвайки звено след звено в пророческата верига от вечността в миналото до вечността в бъдещето, ни казва къде се намираме днес в шествието на вековете и какво може да се очаква във времето, което предстои. Всичко, за което пророчеството е предсказало, че ще се изпълни, до настоящото време е проследено по страниците на историята, и ние можем да бъдем уверени, че всичко, което още предстои, ще се изпълни по реда си.“

„Окончателното съкръшаване на всички земни владичества е ясно предсказано в словото на истината. В пророчеството, изречено, когато Божията присъда бе произнесена над последния цар на Израил, е дадена вестта:“

„Тъй казва Господ Йехова: Снеми митрата и сваля короната: ... възвиси оногова, който е низък, и смири оногова, който е висок. Ще преобърна, ще преобърна, ще преобърна това; и то няма да бъде вече, докле дойде Оня, Комуто принадлежи по право; и ще Му го дам.“ Езекиил 21:26, 27.

„Короната, отнета от Израил, премина последователно към царствата Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим. Бог казва: „Няма вече да бъде, докле дойде Оня, Комуто принадлежи по право; и Аз ще Му я дам.“

„Това време е близо. Днес знаменията на времето заявяват, че стоим на прага на велики и тържествени събития. Всичко в нашия свят е в смут. Пред очите ни се изпълнява пророчеството на Спасителя за събитията, които ще предшестват Неговото пришествие: „Ще чуete за войни и военни слухове.... Защото ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад, мор и трусове.“ Матей 24:6, 7.

„Настоящото е време на изключителен интерес за всички живеещи. Владетели и държавници, мъже, заемащи положения на доверие и власт, мислещи мъже и жени от всички съсловия, са насочили вниманието си към събитията, които се разиграват около нас. Те наблюдават напрегнатите, неспокойни отношения, които съществуват между народите. Те виждат силното напрежение, което обзема всеки земен елемент, и разпознават, че предстои да се случи нещо велико и решително — че светът е на прага на величествена криза.“

„Ангели сега възпират ветровете на раздора, за да не задухат, докато светът не бъде предупреден за надвисващата над него гибел; но събира се буря, готова да се излее върху земята; и когато Бог заповяда на Своите ангели да отпуснат ветровете, ще настане такава сцена на раздор, каквато никое перо не може да опише.

„Библията, и само Библията, дава правилен възглед за тези неща. Тук са разкрити великите заключителни сцени в историята на нашия свят, събития, които още отсега хвърлят сенките си напред, а звукът от тяхното приближаване кара земята да трепери и сърцата на хората да премаляват от страх.“

„Ето, Господ изпразва земята и я опустошава, и я преобръща наопаки, и разпръсва жителите ѝ навред... Те престъпиха законите, измениха наредбата, нарушиха вечния завет. Затова проклятието погълна земята и живеещите на нея са опустошени... Веселието на тъпанчетата престава, шумът на ликуващите свършва, радостта на арфата престава.“ Исаия 24:1–18.

„О, горко на този ден! защото денят Господен е близо и ще дойде като опустошение от Всеомогъщия... Семето изгни под буците си, житниците запустяха, хамбарите се събориха; защото житото изсъхна. Как стенат животните! Говедовите стада са смутени, защото нямат паша; да, и овчите стада са запустени.’ ‘Лозата изсъхна и смоковницата повехна; нарът, палмата и ябълката, всичките полски дървета, изсъхнаха; защото радостта изсъхна отсред човешките синове.’ Йоил 1:15–18, 12.

„Сърцето ми! Сърцето ми! Свива ме в самото ми сърце; ... не мога да мълча, защото ти, душо моя, чу звука на тръбата, боевия вик. Гибел след гибел се възгласява; защото цялата земя е опустошена.“

„Погледнах земята, и ето, тя беше неустроена и пуста; и небесата — и те нямаха светлина. Погледнах планините, и ето, те трепереха, и всички хълмове се поклащаха. Погледнах, и ето, нямаше човек, и всички небесни птици бяха отлетели. Погледнах, и ето, плодородното място беше пустиня, и всичките му градове бяха съборени.“ Еремия 4:19, 20, 23–26.

„Уви! защото онзи ден е велик, такъв, че няма подобен нему; той е време на Якововата скръб; но той ще бъде избавен от нея.“ Еремия 30:7. Възпитание, 178–181.